

Presveta Djevice Marijo, Majko i kraljice moja, Tvojem bezgrešnom Srcu posvećujem i predajem čitavo svoje biće: svoje misli, riječi i djela. Raspolaži sa mnom i sa svim što mi pripada sada i u vječnosti, na hvalu i slavu Presvetog Trojstva, za posvećenje Crkve i spasenje svega svijeta. Bezgrešna moja Majko, pomози mi živjeti dostojno moga krsnog posvećenja da neopozivo pripadam svome Otkupitelju. Daj da poput Tebe slušam poticaje Duha Svetoga. Neka se u meni, i po meni, uvijek i u svemu vrši volja Božja. Amen!

Župni oglasi

1. Počinje Advent - nastojmo se uistinu pripremiti za dolazak Isusov. Zornice svaki dan (osim nedjelje) u 6,15 sati. Pridržavajmo se koliko je moguće uputa vezanih za COVID.

2. Ponedjeljak, 30. 11. - Sv. Andrija apostol, brat Sv. Petra Apostola.

3. Utorak, 1. 12. - Sv. Šimun Cirenac, bl. Charles de Foucauld

4. Četvrtak, 3. 12. Sv. Franjo Ksaverski, najveći misionar Katoličke Crkve.

5. Petak, 4. 12. - Sv. Barbara.

6. Nedjelja, 6. 12. - Druga nedjelja Došašća, sv. Nikola

7. Čitajte katolički tisak: Marija, Glas koncila, Zvona, mogućnost kupnje Danice, kalendara, Biblije...

8. Naručili smo građu za pomoćnu zgradu, također i prozore za gornji kat Župnog doma. Očekujemo Vaše razumijevanje i pomoć. Vaš prilog donesite u Župni ured ili uplatite na žiro račun Župe. Zahvalni smo na Vašoj pomoći.

9. DOPRINOS: - za crkvu:

Župa OŠTARIJE:	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa CEROVNIK:	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Traži se

Više onih koji usavršavaju, a manje onih koji proturječe.

Više marljivih, a manje brbljavih.

Više onih koji govore da je moguće,

a manje onih koji će reći da je nemoguće.

Više onih koji nadahnjuju, a manje onih koji "polijevaju hladnom vodom".

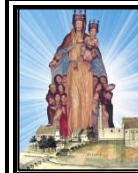
Više onih koji ulaze u srž, a manje onih koji sjede po strani.

Više onih koji ukazuju na dobro, a manje onih koji ukazuju na loše.

Više onih koji će upaliti svijeću, a manje onih koji će proklinjati mrak.

Nepoznati autor

vlč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

29. studenoga 2020. • 1. DOŠAŠĆA • God. XI. • br. 46 (533)

500

Bdijte jer ne znate kad će se domaćin vratiti

Čitanje svetoga Evanđelja po Marku:

„U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:»Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: **Bdijte!**« (Mk 13,33-37)

1. nedjelja Došašća

Što u ovom svetom vremenu koje nastaje, Došašću, može svećenik reći narodu, ili učiniti. On, koji se na neki način bavi svetim. Svijet kao svijet, nekako djeluje kao da nema ništa sa svetim. Vrijeme je pripreme ili priprave ili čekanja i očekivanja. Toliko upita, toliko zaključaka a opet ne znaš odakle početi. Govoriti o onostranom i ovostranom, o Isusu koji dolazi i koji ulazi u ovaj svijet, koji hoće ujediniti i sjediniti – znači ući u toliko zapletaja, upita, zagonetki kao u labirint. Isus dolazi, donosi radosnu vijest, donosi radost sa sobom i u sebi, donosi mir – ali pitamo se kome, jer ni njegovi ga ne primiše, a kamoli mi koji smo stranci. Krist se spustio u siromašno društvo, uselio se među najmanje i hoće pokazati kako je Bog dohvatljiv i prihvatljiv svim ljudima dobre volje, svima koji ga traže, očekuju.

Postao je misterij spajanja neba i zemlje, misterij razmjene između Boga i čovjeka, misterij oko kojeg se koplja lome. Bog daruje svoje čovječstvo da bi ga čovjek shvatio i prihvatio i ostvario svoju osobnost i postao sudionik u spasenju svih. Bog svoje vlasništvo nudi nama, želi da prihvatimo njegovu imovinu i da s njegovim Sinom zajedno radimo na stvaranju Kraljevstva na zemlji. Od nas se u ovo vrijeme traži posveta, predanje i duha i tijela. Nismo pozvani samo čekati nebo i sudjelovati u čekanju na način da pripravimo prvo svoja srca i duše, a onda pomognimo i bližnjima da to učine. Pozvani smo da zorom već bdijemo i kroz molitvu da se približavamo onom koji dolazi, koji nas želi zagrliti i prigrliti. Kako ćemo pripremiti svoje srce i svoj duh? Koje ćemo znakove slijediti? Stvorimo plan rada, pripreme za dolazak Gospodina Isusa. Naša je dužnost da zafrknuti rukave i da kopamo. Potrebno je bar malo više praštanja i ljubavi, bratskog života i milostinje, dobrih djela. Da bi to postigli, da bi smo se dobro pripremili moramo tražiti pomoć. Ona je kod Boga i u Bogu. Svatko je bez njegove pomoći slab. Zato

tražimo da nas ojača, prosvijetli, posveti, oboruža. Budimo na oprezu. Moramo malo više računati s vječnim spasenjem, a manje s Božićnim darovima i proslavama. Zato saberimo se kroz ove dane, iskoristimo ih. Dolazi Gospodin, čekajmo s veseljem, u poslušnosti, pomažući drugima. (Vlč. Pejo Ivkić)

Enciklika „Bogat milosrđem“ pape Ivana Pavla II.

Umjetnički prikaz enciklike u bazilici u Wadowicima

Druga enciklika Ivana Pavla II. Bogat milosrđem objavljena je 30. 11. 1980. Bavi se Božjim milosrđem iz prispodobe o Izgubljenom sinu, a također i o potrebi za milosrđem kod ljudi. Ideja Božjeg milosrđa je vrlo bliska Ivanu Pavlu II. On je imao snažnu ljubav prema Božjem milosrđu, a pobožnost potječe od časne sestre sv. Faustine Kowalske, koju je Papa proširio na cijelu Katoličku Crkvu u 2000. godini, utemeljivši Blagdan Božanskog Milosrđa. Papina druga enciklika ispituje svjetske probleme započete u njegovoj prvoj enciklici Redemptor hominis, uključujući i rastuću militarizaciju, tiraniju, glad i svakodnevne probleme osobnog života.

On uči da je jedini autentični kršćanski odgovor na te probleme preko ljubavi od strane Božjega milosrđa, pogotovo što se otkriva u ljubavi Boga Oca u Trojstvu. Papa stavlja poseban naglasak na Isusovo učenje pomaganja siromašnima, bolesnima, grešnicima i odbačenima: "Posebno preko njegova stila života i djela, Isus otkriva da je ljubav prisutna u svijetu u kojem živimo."

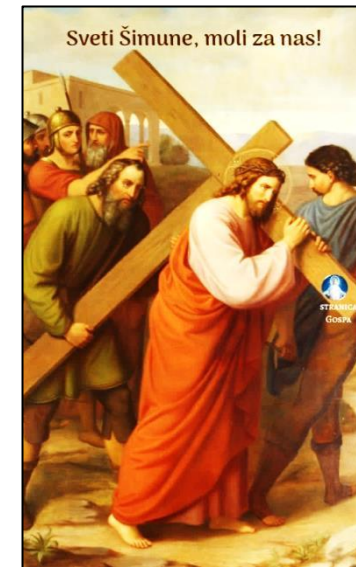
Ta ljubav se posebno primjećuje u kontaktu s patnjom. "Povezivanje toga s Isusovom tvrdnjom da "Onaj tko je Njega vidio, vidio je i Oca" Ivan Pavao II. ističe da to otkriva sličnu milosrdnu ljubav za sve u svijetu, posebno onima koji trpe. Papa Ivan Pavao II. stavlja naglasak na prispodobu o Izgubljenom sinu kao osobito jasnu ilustraciju Božjeg milosrđa prema čovjeku.

Papa Ivan Pavao II. kasnije je opisao encikliku kao zajedničko istraživanje otajstva Boga i otajstva stvaranja, posebno otajstva čovjeka. To će također povezati sa svojim iskustvom iz svoje domovine Poljske i "ideologije zla" pod kojima se podrazumijevaju nacizam i komunizam.

Za Papu "jedina istina koja se suprotstavila zlu tih ideologija je u tome što je Bog milosrdan - to je istina o milosrdnom Kristu. To je razlog zašto, kada sam bio pozvan na Petrovoj Stolici, snažno osjetio potrebu da prenesem iskustva iz moje domovine, ali koja pripadaju i blagu sveopće Crkve."

Sv. Šimun Cirenac

Sv. Šimun Cirenac, čovjek koji je pomogao Isusu nositi križ. Rimski vojnici prisilili su ga da onemoćalom Isusu ponese križ na dijelu puta prema Golgoti. O tom događaju izvještavaju tri evanđelista (Matej, Marko i Luka), a najopširnije sveti Marko: „I natjeraše nekog prolaznika koji se vraćao iz polja, Šimuna, Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.“ (Marko, 15:21). Šimun je upravo dolazio iz polja pa je vjerojatno bio poljodjelac. Nigdje se ne spominje koliko je daleko Šimun nosio Isusov križ. Razlikuju se mišljenja o Šimunovoj ulozi pri nošenju Isusova križa. Po nekima je on izabran da nosi križ jer su bile poznate njegove simpatije prema Isusu, a po drugima on je na to bio prisiljen. Bilo kako bilo, čovjek je pomogao Bogu jer je Bog tako htio, a pomaganje čovjeka čovjeku predstavlja zakon ljubavi. U svakom slučaju Šimun je postao simbol ljudi koji dobrovoljno ili prisilno preuzimaju na sebe tuđi teret.

Molitva: Potrebna mi je tvoja ruka da me podigne slab sam Gospodine. Padam i križ koji nosim slama me. Pošalji Gospodine Šimuna Cirenca da me podigne, da križ moj sa mnom ponese. Pošalji Gospodine Šimuna Cirenca. Nekog tko me ne poznaje i ne osuđuje da križ moj sa mnom ponese.

Bl. Charles de Foucauld, 1. prosinca

Blaženik Katoličke Crkve Charles de Foucauld koji je živio u 19. stoljeću ostavio je svijetu jednu od najljepših molitvi Crkve koja je danas mnogima prijeko potrebna. Riječ je o molitvi predanja, potpunog predanja Gospodinu. Naime, često kršćani idu na svete mise, vode uredan kršćanski život, gotovo bez mane ali nekako osjećaju da tu nešto fali! A mnogima fali upravo to – potpuno predanje u Božje ruke, koje nije baš uvijek jednostavno jer to znači da puštamo Gospodina da On misli, da on živi, da On donosi odluke, da On upravlja našim životima i to ne po našoj, nego po Njegovoj svetoj volji, koja nije baš uvijek u skladu s našim željama. To znači da moramo pristati umrijeti u sebi kako bi On – Bog zaživio u nama! Zato je to jako teško...mnogim ljudima. Međutim, po ovoj molitvi našeg blaženika mnogi su uspjeli!

Molitva: Oče, stavljam se u tvoje ruke, čini sa mnom po svojoj volji ma kakva ona bila. Zahvaljujem ti. Spreman sam na sve. Prihvaćam sve, samo da se u meni i u svim stvorenjima vrši tvoja volja. Ne želim ništa drugo, Oče. Predajem ti svoju dušu. Predajem ti je sa svom ljubavlju koju imam, jer te ljubim i osjećam potrebu da se darujem tebi da se predam u tvoje ruke bez granica, bez mjere, s jednim bezgraničnim pouzdanjem, jer si ti moj Otac.”